

قانون تأسیس سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران

ماده ۱- به دولت اجازه داده می شود به منظور گسترش و نوسازی صنایع و معادن کشور از راه بررسی های علمی و صنعتی و تهیه و تربیت کادر مدیریت و تأسیس شرکتهای صنعتی و معدنی و خدمات و یا مشارکت در آنها و کمک و راهنمایی های فنی به واحدهای صنعتی و معدنی، موسسه مستقلی به نام سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران که در این قانون سازمان نامیده می شود تأسیس و اساسنامه آن را پس از تصویب کمیسیونهای اقتصاد و دارایی و امور استخدام مجلسین به مورد اجرا بگذارد. تغییر و یا اصلاح اساسنامه به پیشنهاد مجمع عمومی سازمان با تصویب هیات وزیران به عمل خواهد آمد.

ماده ۲- سازمان دارای شخصیت حقوقی است و به صورت شرکت سهامی اداره می شود. این سازمان و کلیه شرکتهای و واحدهای تابعه و وابسته به آن از هر لحاظ استقلال کامل داشته و تابع قوانین و مقررات و آئین نامه های عمومی مربوطه به موسسات دولتی و وابسته به دولت و قانون محاسبات عمومی نمی باشد مگر آن که در قانونی صراحتاً از سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران اسم برده شود. این سازمان و کلیه شرکتهای وابسته منحصراً تابع این قانون و مقررات اساسنامه خود بوده و در مواردی که در این قانون و اساسنامه پیش بینی نشده باشد، سازمان تابع مقررات قانون تجارت بوده و بر طبق اصول بازرگانی اداره می شود.

تبصره - سازمان و کلیه شرکتهای و واحدهای تابعه و وابسته به آن از لحاظ قوانین و مقررات مالیاتی مشمول مقررات مربوط به شرکتهای خصوصی (غیردولتی) خواهد بود.

ماده ۳- سرمایه سازمان عبارت است از دارایی های متعلق به دولت در شرکتهای و موسسات صنعتی و معدنی که از طرف دولت به سازمان واگذار می گردد و همچنین اموال و سهام یا جوهی که از محل درآمدهای دولت بابت سرمایه به آن واگذار خواهد شد.

دولت می تواند بنا به پیشنهاد وزیر اقتصاد و تصویب هیات وزیران، هر یک از واحدهای صنعتی یا معدنی خود را که صلاح بداند براساس مقررات این قانون ارزیابی نموده، به شرکتهای سهامی تبدیل و سهام آن را به عنوان سرمایه در اختیار سازمان بگذارد.

ماده ۴- سازمان طبق اساسنامه دارای مجمع عمومی - هیات عامل - رئیس هیات عامل و حسابرس (بازرس) خواهد بود. اعضاء هیات عامل به پیشنهاد وزیر صنایع و معادن و تصویب مجمع عمومی منصوب می گردند.

ماده ۵- سازمان دارای اختیارات زیر می باشد:

الف- تشکیل شرکتهای صنعتی و معدنی و یا شرکتهای واحدهای خدمات و یا مشارکت در این قبیل شرکتهای.

ب- خریداری تمام یا قسمتی از کارخانه هایی که در معرض تعطیل قرار می گیرند و به معرض فروش گذارده می شوند و یا عقد قرارداد برای اداره این قبیل کارخانه ها.

در مواردی که قسمتی از کارخانه خریداری می شود، قسمت خریداری شده باید معرف اکثریت سهام باشد و در صورتی که کارخانه به صورت شرکت سهامی نباشد سازمان باید حداقل مالکیت بیش از نصف کارخانه را تحصیل نماید و اداره کارخانه را از هر حیث در اختیار بگیرد.

پ- فروش یا وثیقه گذاردن سهام متعلق به خود در شرکتهای تابعه یا وابسته و همچنین فروش و وثیقه گذاردن اموال متعلق به خود یا واحدهای تابعه و وابسته.

ت- استخدام کارشناس خارجی و یا عقد قرارداد برای استفاده از خدمات موسسات مشورتی خارجی با تصویب هیات عامل سازمان

ث- سازمان می تواند در طول مدت اجرای برنامه سوم و چهارم سالانه حداکثر تا مبلغ هفت میلیارد و نیم ریال و یا هم ارز آن از منابع داخلی و یا خارجی برای سرمایه گذاری و خرید ماشین آلات و خدمات با شرایط مناسب در هر کشور اعتبار یا وام تحصیل نماید. قراردادهای مربوط به اعتبار مزبور پس از تصویب هیات وزیران قبال اجرا خواهد بود.

قراردادهایی که برای انجام منظور فوق مستقیماً با دولتهای خارجی یا با ضمانت دولت منعقد می گردد، پس از تصویب کمیسیونهای دارای مجلسین قابل اجراء خواهد بود.

تبصره ۱- دولت مکلف است ظرف یک ماه پس از انعقاد هر قرارداد، گزارش آن را به مجلسین تقدیم و منتشر نماید.

تبصره ۲- اعتباراتی که طی برنامه چهارم برای منظور فوق تحصیل می شود، جزء اعتبارات برنامه عمرانی مزبور منظور خواهد شد.

ماده ۶- دولت در مورد انتقال واحدهای صنعتی و معدنی متعلق به خود به سازمان و یا ایجاد واحدهای جدید تولیدی صنعتی و معدنی توسط سازمان به ترتیب زیر عمل می نماید:

الف- واحد را براساس سودآوری به طریقی که مورد تصویب هیات عامل سازمان باشد، ارزیابی و قیمت واقعی روز آن را تعیین می نماید سپس آن واحد را به صورت شرکت سهامی مستقل که اساسنامه آن طبق اصول قانون تجارت تنظیم و به تصویب هیات عامل سازمان رسیده باشد، به ثبت رسانده سهام آن را به سازمان واگذار می نماید.

ب- در موقع انتقال واحد زیان آور به سازمان و همچنین در صورتی که به منظور خاص مملکتی ایجاد صنعتی در نواحی مخصوصی از کشور ضروری تشخیص داده شود لیکن بهره برداری از این قبیل واحدها سودآور نباشد، دولت باید قبلاً پرداخت زیانهای احتمالی را براساس مطالعات هیات عامل سازمان و تأیید سازمان برنامه تقبل و سپس دستور انتقال یا تاسیس اینگونه واحدها را صادر کند.

ماده ۷- سازمان مجاز است با دولتهای خارجی و همچنین موسسات یا شرتهای دولتی خارجی در سرمایه گذاریهای صنعتی و معدنی مشارکت نماید و سرمایه گذاری خارجی در چنین مشارکتهایی می تواند از مزایایی که طبق قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی در ایران مصوب ۷ آذرماه ۱۳۳۴ به شرکتهای خارجی اعطاء گردیده است، پس از انجام تشریفات قانونی برخوردار گردد و از شمول تبصره ۲ ماده ۳ قانون جلب و حمایت از سرمایه های خارجی و بند «ج» ماده یک آئین نامه اجرای قانون جلب سرمایه های خارجی مصوب کمیسیونهای مجلسین مستثنی خواهد بود. در کلیه موافقت نامه ها و قراردادهایی که به استناد این قانون با دولتها و موسسات یا شرکتهای دولتی خارجی منعقد می شود باید قید گردد که شریک خارجی حق ندارد بدون موافقت قبلی و کتبی طرف ایرانی تمام یا قسمتی از سهامی را که در مشارکت دارد، به دیگری منتقل نماید. به علاوه قید گردد که سرمایه های خارجی از نظر این قانون سرمایه خصوصی تلقی خواهد شد و در صورت تخلف از این شرط، سازمان می تواند موافقت نامه یا قرارداد مربوطه را فسخ نماید. استفاده از امتیازات این قانون به وسیله دولتها یا موسسات و شرکتهای دولتی خارجی مشروط به اعطای امتیازات متقابل از جانب دولتها یا موسسات و شرکتهای مذکور خواهد بود.

ماده ۸- از سود خالص سالیانه سهام سازمان در شرکتهای واحدهای تابعه پس از کسر هزینه های جاری سازمان حداقل ۲۵ درصد برای هزینه های تعلیمات فنی و آموزش و مدیریت و مطالعات و تحقیقات در داخل یا خارج کشور تخصیص و بقیه پس از کسر مالیات و ذخایر قانونی و احتیاطی صرف سرمایه گذاری مجدد در صنایع خواهد شد.

قانون بالا مشتمل بر هشت ماده و سه تبصره که در جلسه روز یکشنبه هجدهم تیر ماه یکهزار و سیصد و چهل و شش به تصویب مجلس شورای ملی رسیده بود، در جلسه روز دوشنبه بیست و ششم تیر ماه یکهزار و سیصد و چهل و شش شمسی به تصویب مجلس سنا رسید.